

tablettform eller lign. (antibiotika m.v.) Der vil ikke blive udarbejdet en fuldstændig fortegnelse over de lægemidler (medicinske specialiteter), der kan dosisdispenseres.

Adgangen til at dosisdispensere til sygehuse og lignende institutioner fortsætter efter forslaget uændret. Der vil til disse formål være mulighed for at dosisdispensere et bredere lægemiddelsortiment, herunder f.eks. lægemidler beregnet til forskellig indtagelsesmåde, da administration af lægemidlerne styres af sygehus- og/eller institutionspersonale. Ved dosisdispensering til sygehuse og lignende institutioner, der kan udføres af sygehusapoteker og private apoteker, gælder et tilsvarende ansvar for, at der alene dosisdispenseres lægemidler, der er egnede hertil.

Det skønnes, at i alt omkring 1.800 forskellige lægemidler, herunder lægemiddelformer og styrker, kan gøres til genstand for dosisdispensering til enkeltpersoner. Sigtet med ordningen er derfor, at apotekerne som udgangspunkt skal kunne dosisdispensere hele dette sortiment.

Heroverfor står, at der ikke på markedet eksisterer dosispakkemaskiner, der kan håndtere et så stort sortiment. Det vil derfor være nødvendigt, at apotekerne i forbindelse med organisering og etablering af pakkekapacitet sigter mod, at et så stort sortiment som muligt vil kunne dosisdispenseres maskinelt. Det kan imidlertid ikke garanteres, at der fra ordningens start vil være maskinel pakkekapacitet til alle lægemidler. Det må dog forventes, at der for en del af sortimentet kun vil være relativt begrænset efterspørgsel, f.eks. fordi visse dele af sortimentet ikke er almindeligt anvendt i medicineringen af de patientgrupper, som har behov for dosisdispensering. Hertil kommer, at sortimentet for visse lægemiddelgrupper omfatter en række synonympræparater, hvorfor adgangen til substitution også i et vist omfang må antages at kunne øge muligheden for maskinelt at efterkomme efterspørgslen efter dosisdispensering.

Det vil ikke være økonomisk rationelt at foretage manuel dosisdispensering i stort omfang, og det foreslås derfor, at apotekernes forpligtelse til at fremskaffe og forhandle dosisdispenserede lægemidler til patienter i primærsektoren ikke skal gælde i tilfælde, hvor dosisdispensering af ganske særlige grunde ikke kan ske maskinelt. Der er tale om en ganske snæver undtagelse, som alene sigter på de særlige tilfælde, hvor det ikke måtte være muligt for det udleverende apotek at foretage maskinel dosisdispensering eller fremskaffe maskinelt dosisdispenserede lægemidler i den sammensætning, der er ordineret til den pågældende patient. Den foreslåede bestemmelse udelukker

ikke, at apoteket i videre omfang bør søge at efterkomme lægeordineret dosisdispensering ved brug af supplerende manuel dispensering eller lign., alt efter hvilket pakkesystem der anvendes.

Pakkemaskinernes begrænsede kapacitet skyldes bl.a. sikkerhedsmæssige hensyn. For én af de markedsførte maskiner er det således nødvendigt at få fremstillet en særlig kassette tilpasset det enkelte præparat og at få maskinen indstillet præcist på det sortiment, der skal pakkes. Fritagelse for forpligtelsen til at efterkomme lægeordineret dosisdispensering kan i denne henseende kun begrundes i, at en sådan kassette endnu ikke er til rådighed.

Som det fremgår, kan den begrænsede kapacitet i de eksisterende pakkemaskiner således udgøre en praktisk begrænsning for anvendelsen af den maskinelle dosisdispensering. Det skal imidlertid understreges, at lægerne fortsat har den fulde og frie ordinationsret. De tekniske begrænsninger indebærer alene, at det i ganske særlige tilfælde ikke vil være muligt at foretage maskinel dosisdispensering af lægens ordinationer.

Lægemiddelstyrelsen vil følge udviklingen nøje med henblik på at sikre, at apotekernes organisering og løbende varetagelse af pakkeopgaven lever op til de krav, der stilles hertil. Sundhedsministeriet vil endvidere i forbindelse med lovforslagets gennemførelse opfordre amtskommunerne til at initiere et samarbejde med relevante parter om udarbejdelse af rekommandationslister eller lign. til bl.a. alment praktiserende læger m.fl., der kan fungere som vejledning i forbindelse med anvendelse af muligheden for dosisdispensering til patienter i primærsektoren.

Dosisdispensering af lægemidler kan alene ske på basis af markedsførte pakninger. Der vil være mulighed for at markedsføre særlige dosisdispenseringsegne pakninger, hvilket normalt vil sige meget store pakninger. Kravet om, at pakningerne skal være markedsført, skyldes flere forhold, herunder sikkerhedsmæssige hensyn, hensynet til pris- og tilskudsberegning, jf. nedenfor, samt hensynet til identifikation af dosisdispenserede lægemidler i Lægemiddelstyrelsens Lægemiddelstatistikregister. Endvidere sikres det, at pakningsmaterialet er af en tilfredsstillende beskaffenhed, at mærkningen følger gældende regler, og at der er anmeldt en pris for pakningen til Lægemiddelstyrelsen.

3.5 Forbrugerpriser og medicintilskud

Indførelse af en udvidet adgang til dosisdispensering fra samme pakning til enkeltpersoner i behandling i primærsektoren nødvendiggør, at der fastsættes regler for beregning af forbrugerprisen (apoteksdud-